

POSTANOWIENIE

Kraków, 28 listopada 2014r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydz. IX Gospodarczy w składzie:

sędzia SO Dariusz Pawłyszcz

protokolant st. sekr. sąd. Aleksander Powroźnik

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w Krakowie 28 listopada 2014r. sprawy z powództwa G. P. - pełnomocnika wyborczego Komitetu Wyborczego Stowarzyszenie (...) przeciwko P. S. - pełnomocnikowi wyborczemu Komitetu Wyborczego Wyborców Wójta K. M. i K. M. o zakazanie rozpowszechniania informacji oraz nakazanie ich sprostowania i przeproszenia

1) oddała wniosek;

2) zasądza od wnioskodawcy łącznie na rzecz przeciwników koszty postępowania 1.000 (jeden tysiąc) zł.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca wniósł o wydanie na podstawie art. 111 § 1 Kodeksu wyborczego orzeczenia zakazu rozpowszechniania 4 informacji i nakazania ich sprostowania oraz nakazania przeproszenia. Podstawą żądania były 3 następujące informacje zawarte w materiałach wyborczych przeciwników:

1) jesienią 2010 roku Gmina M. została ogłoszona najbardziej zadłużoną gminą w Polsce (59,2%),

2) w latach 2011-4 doszło do stopniowej redukcji zadłużenia Gminy M.,

3) Stowarzyszenie (...) którego kandydatem na wójta jest P. P., rozpowszechnia nieprawdę oraz informacja zawarta w wywiadzie K. M. dla (...), iż

4) komitet kontrkandydata [tj. wnioskodawca] rozpowszechnia nieprawdziwe informacje, które sąd nakazał sprostować.

W odpowiedzi na wniosek przeciwnicy wnieśli o jego oddalenie, ponieważ:

1) Ministerstwo Finansów umieściło Gminę M. na I miejscu listy najbardziej zadłużonych gmin na koniec II kwartału 2010 roku ze wskaźnikiem zadłużenia 59,2% rocznego budżetu gminy i informacja ta jesienią 2010 roku została rozpowszechniona w mediach,

2) w latach 2011-4 zadłużenie Gminy M. zmalało do 54,35% na koniec 2013r., a wg planu na 2014 rok ma zmniejszyć się do 50,37%,

3) prawomocnym post. z 14 listopada 2014r. w sprawie I.Ns.47/14 SO w Krakowie na wniosek K. M. zakazał Stowarzyszeniu (...) rozpowszechniania nieprawdziwych informacji i nakazał ich sprostowanie,

4) kandydat K. M. nie wypowiedział zarzuconego mu zdania, które dziennikarz (...) zamieścił samowolnie w nieautoryzowanym wywiadzie.

Na posiedzeniu 28 listopada 2014r. wnioskodawca podniósł, iż:

1) ze względu na sposób wykonywania budżetu gminy koniec II kwartału nie jest właściwą chwilą na ocenę stopnia zadłużenia, a na koniec 2010 roku Gmina M. była na 53. miejscu listy [15m] najbardziej zadłużonych gmin (wg wnioskodawcy to przeciwnik wniosku P. S. będący dziennikarzem rozpowszechnił w mediach informację o zadłużeniu gmin na koniec II kw. 2010r.),

2) zadłużenie zmniejszyło się tylko w stosunku do rocznego budżetu, a w rzeczywistości wzrosło,

3) post. z 14 listopada 2014r. dotyczyło wyłącznie Stowarzyszenia (...)a materiały przeciwników sugerują, że nieprawdziwe informacje rozpowszechniał kandydat P. P.[31m], który nawet nie jest kandydatem Stowarzyszenia, gdyż jest kandydatem Komitetu Wyborczego utworzonego przez Stowarzyszenie,

4) skoro udzielający wywiadu nie zażądał sprostowania swoich wypowiedzi, to odpowiada za treść wywiadu.

Sąd zważył, co następuje:

Niesporne było opublikowanie przez komitet wyborczy kandydata K. M. materiałów zawierających informacje wskazane we wniosku (oznaczone wyżej nrami 1-3). Niesporne było także, iż wg danych Ministerstwa Finansów na koniec II kw. 2010r. Gmina M. była na pierwszym miejscu najbardziej zadłużonych gmin w Polsce (pod względem stosunku długu do rocznego budżetu wynoszącego dla Gminy M. 59,2%), na koniec 2010r. była na miejscu 53. ze wskaźnikiem 58,2% [k.23v], który na koniec 2013r. zmalał do 54,35%. Treść post. SO w Krakowie z 14 listopada 2014r. również była niesporna.

1) Sąd nie badał, czy rzeczywiście - jak twierdzi wnioskodawca - koniec II kw. każdego roku nie jest miarodajny do porównywania zadłużenia gmin i bardziej miarodajny jest koniec roku. Jeśli istotnie wskaźnik zadłużenia na koniec II kw. jest częściowo przypadkowy, wynikający z różnych technik księgowania przez gminy przychodów i rozchodów, to przeciwnicy dopuścili się manipulacji eksponując miejsce Gminy w niechlubnym rankingu Ministerstwa Finansów właśnie na dzień 30 czerwca 2010r. Jednakże sama informacja o pierwszym miejscu Gminy M. była prawdziwa i nie odbiera jej tego miana okoliczność, iż przeciwnicy w materiałach wyborczych pominieli informację, że ranking dotyczy stanu na dzień 30 czerwca 2010r., a wyeksponowali informację (także prawdziwą), że informacja o rankingu została rozpowszechniona jesienią 2010r.

2) Ulotka wyborcza przeciwników [k.18] jednoznacznie wskazuje, że zmalał wyłącznie wskaźnik procentowy zadłużenia, a nie wielkość długu w złotych. Autor ulotki wprost napisał, iż zadłużenie bezwzględne wzrosło w tym okresie o 2,7 mln zł. Informacja jest w pełni prawdziwa.

3) Na podstawie art. 84 § 1 Kodeksu wyborczego komitet wyborczy, który zgłosił kandydata, na zasadzie wyłączności prowadzi kampanię na rzecz kandydata, co oznacza, że kandydat odpowiada za treść materiałów wyborczych rozpowszechnianych przez komitet.

W sprawie zakończonej post. z 14 listopada 2014r. przeciwnikiem wniosku zobowiązanym przez sąd na sprostowania nieprawdziwych informacji było stowarzyszenie, które utworzyło komitet wyborczy zastępowany przez wnioskodawcę, a P. P. był kandydatem tego komitetu. Użycie przez przeciwników skrótów, iż P. P. jest kandydatem stowarzyszenia, było uprawnione [plakat informujący o post. z 14 listopada 2014r. k.65, ogłoszenie na stronie internetowej k.66]. Komitet nie jest organizacją odrębną od stowarzyszenia. Komitet jest jedynie formą, w której stowarzyszenie dokonuje czynności wyborczych. Art. 88 Kodeksu wyborczego nie przewiduje powołania jednostki organizacyjnej odrębnej od stowarzyszenia, a jedynie przewiduje powołanie dwóch pełnomocników do wykonywania czynności wyborczych i ponoszenia odpowiedzialności przewidzianej Kodeksem. Plakat i strona internetowa zgodnie z prawdą informowały, iż sąd uznał, że Stowarzyszenie(...) rozpowszechnia nieprawdę oraz że P. P. jest kandydatem tego Stowarzyszenia na wójta.

4) Sąd nie badał, czy kandydat na wójta K. M. powiedział dziennikarzowi, iż komitet kontrkandydata rozpowszechnia nieprawdziwe informacje, które sąd nakazał sprostować, gdyż informacja ta była prawdziwa. Sąd nakazał

sprostowanie stowarzyszeniu, lecz utożsamienie przez K. M. stowarzyszenia z "komitetem kontrkandydata" nie wprowadzało w błąd. Skoro komitetem wyborczym jest organ zarządzający stowarzyszenia (art. 88 § 1 Kodeksu wyborczego), to agitacja wyborcza stowarzyszenia jest częścią kampanii wyborczej prowadzonej za zasadach wyłączności przez komitet wyborczy.

Ponieważ żadna z 4 informacji rozpowszechnianych przez przeciwników i będących podstawą żądania nie była nieprawdziwa, wniosek został oddalony (art. 111 § 1 Kodeksu wyborczego).

Legitymacja do złożenia wniosku przysługuje wyłącznie kandydatowi i pełnomocnikowi wyborczemu komitetu wyborczego (art. 111 § 1 Kodeksu wyborczego). Z Kodeksu wyborczego nie wynika, aby komitety wyborcze miały zdolność sądową. Z przyznania legitymacji do złożenia wniosku pełnomocnikowi wyborczemu, a nie komitetowi, wynika, że także przeciwnikiem wniosku może być tylko pełnomocnik wyborczy (ew. inny podmiot rozpowszechniający nieprawdziwe informacje w ramach agitacji wyborczej).

We wniosku pełnomocnik wyborczy jak wnioskodawcę wskazał zarówno siebie jak i komitet wyborczy uzasadniając to rozbieżnością orzecznictwa co do zdolności sądowej komitetów wyborczych. Na posiedzeniu ograniczył wniosek do pełnomocników wyborczych i kandydata [5m]. Dlatego sąd nie rozpoznawał zarzutu braku zdolności sądowej komitetu.

koszty

Wnioskodawca zarzucił 4 odrębne nieprawdziwe informacje, co w zasadzie uzasadnia ocenę kosztów zastępstwa na 4-krotną stawkę minimalną. Ze względu na podobieństwo zarzutów co do informacji oznaczonych nrmi 3 i 4 sąd przyznał 3-krotną stawkę z § 11 p.2 w zw. z § 5 Taryfy, tj. 1.000 zł po zaokrągleniu.